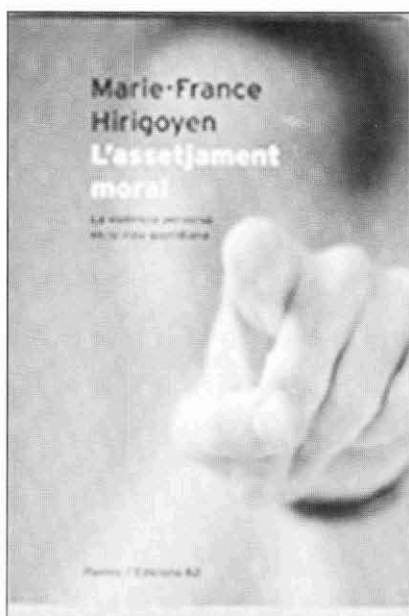

Sobre perversitats

per Quim Gibert

HIRIGOYEN, Marie-France
L'assetjament moral
 Paidós / Edicions 62
 Barcelona 2000

Que hi ha pocavergonyes que gaudeixen fent la guitza als altres, ja en tenim constància històrica els catalans. Però, aquests pèrfids no sols són capaços de girar la truita i confondre els qui tenen al voltant, sinó que, de retop, el pobre també en surt malparat. Amb tots els pèls i senyals ho escriu Marie-France Hirigoyen en *L'assetjament moral. La violència perversa en la vida quotidiana*.

Contradiccions, somriures demolidors, sobreentesos, mirades assassines, al·lusions, burles, frases inacabades, rumors, insinuacions, buits... són gestos aparentment irrelevantes i de difícil detecció. Ara bé, si es repeteixen d'una manera continuada, a mig o llarg termini, esdevenen altament desestabilitzadors per a la dona o l'

home que es veuen sotragats per aquest xàfec d'hostilitats. Si la víctima s'atreveix a plantar-hi cara, l'instigador d'aquestes accions malintencionades l'acusarà de *susceptible*. L'autora del llibre, psiquiatra i terapeuta familiar, ha pogut comprovar que, en molts d'aquests casos, l'afectat resta immers en un procés destructiu de la seva persona, mentre l'assetjador nega en rodó el conflicte: «Es tracta d'una violència psicològica continua que implica, a partir de la utilització dels altres, una estratègia de destrucció de l'altre sense que es produeixi cap sentiment de culpa.»

Hirigoyen comprova que, en la quotidianitat, la gent no gosa parlar de perversitat. I es fa creus de l'escassa reacció de companys i familiars

quan aquestes situacions salten a la vista, principalment en la feina o en la parella respectivament: «Sembla com si la nostra societat no percebés aquesta forma de violència indirecta. Amb el pretext de la tolerància, ens tornem indulgents.»

Al llarg de l'assaig, aquesta escriptora francesa relata moltíssims exemples entorn d'aquesta violència soterrada que ella qualifica d'*assassinat psíquic*. També hi trobarem idees per a aprendre, primer, a identificar les xarxes del pervers, i, posteriorment, com defensar-nos-en amb el suport de proves. Entre altres idees és molt important la de no entrar mai en el joc del pervers ni fer cabal de les seves humiliacions, i, a la més mínima evidència de maldat, denunciar-lo.

L'envestida del pervers cap a les seves víctimes no és més que un problema de poder i de reconeixement social per a col·locar-se en posició de superioritat: «Són individus àvids d'aprovaçió i admiració, manipuladors nats que primer sedueixen i després vampiritzen», apunta Marie-France Hirigoyen, mare de família divorciada que ha acabat especialitzant-se en relacions de dominació i anihilació de l'autoestima de les persones. S'auto-declara d'esquerres i profundament sensible al dolor dels humans.

L'assetjament moral, el primer i únic assaig d'Hirigoyen, ha aconseguit ser un llibre molt venut en les llibreries franceses i ha esdevingut un punt de debat en l'Assemblea Nacional, la qual prepara una llei entorn de l'assetjament moral a l'empresa. ♦